

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 166. szám

2022. Advent

A tartalomból

AKTUÁLIS

Adventi gyűjtések
Úrvacsorai kérdések
4

MÚLTUNK

Hajós Emil Jó Pásztor
6

GYÜLEKEZETI HÍREK

Családi hírek
Evangélizációról
8

„Mi Atyánk”-ről
10

Asszonykör délelőtt
11

Férfi bibliakör
12

IFJÚSÁG

Bérea-Jóséb hétvége
13

Ősszifi 14
Leányhétvége 15

HÁTTÉRSZOLGÁLAT

Konyhatündérek III.
17

BIZONYÁGTÉTEL

Rezsó István
19

HÉTKÖZNAPIAINK

Bodnár Ákos Zoltán
20

MISSZIÓ

Greizer család 22
Ovisok 23

ATÁNLÓ

Iratterjesztés
24
Hirdetések
25

KISEBBEK HÍREI

27

*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy
egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne,
el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*

János evangéliuma 3,16

Békességet hagyok nektek:

az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen." (János 14,27)

Isten kegyelméből újabb adventet élhetünk meg, amely a Jézus Krisztus eljövételére, visszajövételére való várakozás ünnepe. Miatán az első advent, Jézus első eljövele megtörtént, amikor megszületett Betlehemben, a Szentírás bizonyosságot tesz arról, hogy mi most egy második adventben élünk, a feltámadt és mennybe ment Urunk újabb eljövételére várakozunk, aki megígérte, hogy visszajön ítélni élőket és holtakat. A Jézus Krisztus megszületése előtti időben erős várakozás volt Izraelben a Messiásnak, az Úr felkentjének eljövételére, aki ítéletet tart, és a választottakat megszabadítja. Mivel nem mindegy, hogy a keresztyén ember hogyan várakozik az Úr eljövételére, szükségünk van, hogy Isten igéje útmutatást, segítséget adjon nekünk a megfelelő adventi várakozáshoz.

Az idézett vers nem egy adventi igevers, de most úgy gondolom, hogy erre vágyik a világ, erre vágyunk mi is, amit Jézus ígér és mond.

Amikor felkérést kaptam, hogy írjak néhány gondolatot, ez a jézusi ígéret jutott eszembe. Egy kicsit meghatódva és könnyekkel a szememben írom e sorokat, de békességgel és reménységgel a szívemben.

Akkor, amikor háború van, amikor emberek milliói menekülnek, hagyják hátra mindenedüket, azzal a reménységgel, hogy egyszer még hazatérhetnek, ha lesz hová. Amikor családok szakadnak szét, mert vannak, akik azért hagyták el családjukat, hogy a katonai besorozást elkerüljék, vagy épp a harci területeken élve életüket mentve, harcoló férfi családtagjukat hátrahagyva mene-

külnek. Amikor napi szinten szólalnak meg a légiriadó szirénái, és kell az oktatást abbahagyva, az üzleteket bezárva az úgynevezett, nyirkos, koszos "BÚVÓHELYRE" menekülni, akár több órára. Akkor ebben az Adventben is erre a békességre van szükségünk. Tudjuk és hisszük, hogy Ő a mi menedékünk.

Mi nemcsak békére vágyunk, nemcsak arra, hogy elhallgassanak a fegyverek, amikor nem pusztítanak a rakéták. Hanem a Békesség Fejedelmére, Jézus Krisztusra, aki azt a békességet adja, amit a világ nem tud adni.

Mit ad a világ? Küld fegyveres békefenntartókat. Küld fegyvereket. Előkapja a kardját, mint Péter. Jézus pedig adja az Ő békeségét, ami megvigasztal, sebeket gyógyít, reményt ad.

Születésnapomon én is megkaptam a behívót. Bosszantott, hogy lehet ez, hisz nem is voltam katona? Hogy kerültem fel a listára? Hát nincs elég férfi az országban? De azon a napon Jézus is küldött számomra egy üzenetet. Azonnal lenyugodtam, békességem lett. Ezt az üzenetet kaptam: *"Bízd csak azért magadat őrá és légy békességben: ezekből jó származik reád"* (Jób: 22,21). Ez volt a legszebb születésnapi ajándék.

Azért imádkozunk, hogy ebben az Adventben, ne csak egy szebb, boldogabb várakozásunk legyen, hanem az Ő, a Benne való békességgel teli élet töltsön el mindnyájunkat. S.D.G.

PELESKEI BÉLA FEKETEARDÓ, TEKEHÁZA,
KIRÁLYHÁZA LELKIPÁSZTORA

Adventi gyűjtések

„A jótékonyáságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten.” (Zsid 13,16)

Advent első két vasárnapján – november 27-én és december 4-én – tartós élelmiszergyűjtést tartottunk a nógrádi misszió és a Református Szeretetszolgálat támogatására. A gyűjtésben tartós élelmiszert, valamint gyerekeknek készített „cipősdoboz” csomagokat gyűjtöttünk. Ez utóbbiak a célcsoport megjelölésével készültek (fiú/lány és életkor).

Kárpátaljai testvérgyülekezeteinkben – Feketeadón, Tekeházán és Királyházán – élő gyermekek adventi megajándékozására már az előző évben is küldtünk anyagi támogatást. Az idén a tavasszal meghirdetett gyűjtésből már tudtunk küldeni támogatást mind a testvérgyülekezeteknek, mind a Református Szeretetszolgálatnak, de az azóta összegyűlt újabb adományokat most elküldtük a gyermekek megajándékozására.

Az őszi folyamán kárpátaljai szolgálóknak Bibliák beszerzésére adtunk a beérkezett adományokból. Mivel a gyűjtés éppen az adventi Áldás, békesség! lapszámának nyomdai előkészítése idején zajlott, a gyűjtés eredményéről a következő, februári számunkban fogunk beszámolni.

Idén – az egészségügyi korlátozások miatt – a Dunaalmási Fogytékosokat Ápoló-Gondozó Otthonnak karácsonyi süteménygyűjtést nem rendezhetünk, de az Otthon ünnepi kiadásaihoz anyagiilag szeretnénk hozzájárulni. Erre a célra céladományokat fogadunk december 18-ig (vagy a perselybe, a borítékon „Dunaalmás” megjelöléssel, vagy a lelkési hivatalba, illetve a gyülekezet bankszámlájára a cél megjelölésével).

Az ÚRVACSORAI Kérdésekről 3.

Az úrvacsorai liturgia során elhangzó kérdések közül a második és harmadik így szól: *halálból, és halandó testiünket halhatatlanságba öltöztetve, átvisz az Ő örök dicsőségébe?*

2. *Hiszitek-e, hogy Isten a bűnös emberen megkönyörülve, az Ő Szent Fiát, az Úr Jézus Krisztust ti értetek testben elküldte, akinek egyszeri, tökéletes áldozatával a bűnnek hatalmát, és a kárhozatnak erejét elvette, s titeket ingyen kegyelemből a Jézus vérének érdeméért hit által megigazít?*

3. *Hiszitek-e, hogy Isten, aki feltámasztotta az Úr Jézus Krisztust, általa minket is feltámaszt a*

Mint azt már a sorozat első részében írtam (Áldás, békesség! 2022. szeptember. A szerk.), a 2. és 3. kérdés-felelet célja az, hogy választ adjanak arra, hogy mi módon szabadít meg minket Isten minden bűnünkből, és abból a nyomorult állapotunkból, amelybe a bűneset miatt kerültünk, amelyet az 1. kérdés oly részletesen felvázolt előttünk. Ez a szabadítás sokoldalú, a kérdések azonban a két legfontosabb eseményt hozzák elénk:

Krisztus halálát (2. k.) és feltámadását (3. k.). Azt magyarázzák és részletezik, hogy mik ezeknek a következményei ránk nézve, amennyiben azokat hit által megragadjuk. Röviden: Krisztus kereszthalálával, egyszeri áldozatával rendezte bűneink kérdését (elégítél tana); lelkileg feltámasztott minket a halálból az újjászületés által; tökéletes engedelmességével pedig megszerezte nekünk az örök élet ajándékát, amit feltámadásában mutatott meg nekünk.

Amíg az első úrvacsorai kérdés az emberre koncentrált, és igaz bűnbánatra akar elvezetni minket, addig a 2. és 3. kérdés Krisztust állítja elénk, és azt az örömet, evangéliumot hirdetik nekünk, amit az Ő értünk és helyettünk történő halála és feltámadása jelent. Amíg az 1. kérdés azt kérdezi: hiszed-e és megvallod-e bűnös voltodat, addig a 2. és 3. kérdés azt kérdezi: hiszed-e Isten irántad való szeretetét, könyörületét, kegyelmét Krisztusban.

Ezekben a kérdésekben csodálatosan láthatjuk, hogy Isten hogyan ment meg, és állít helyre minket, bűnösöket. Az 1. kérdés-felelet felvázolta röviden a bűneset következményeit, a 2. és 3. kérdés-felelet megmutatja, hogy Krisztusban azok hogyan rendeződnek:

A bűn kényszerítő hatalmát elvette az Úr, szabadokká váltunk arra, hogy az engedelmes életre törekedhessünk minden egyes nap! A kárhozat zsarnoki uralma ellen erőt kaptunk ahhoz, hogy harcoljunk ellene, főként saját bűneinkkel szemben! Reménytelenségéből az örök dicsőség reménységére váltott meg minket Krisztus!

Míndezekre a bibliai tanításokra egy fő cél érdekében emlékeztetnek minket ezek a kérdések: hogy higgyünk a mi könyörülő, kegyelmes, értünk szenvedő, de mégis győzedelmes Megváltónkban, Jézus Krisztusban, és Őbenne teljes legyen a mi örömünk (1Ján 1,4)! Ez a Krisztusban való hit általi öröm teszi az egyszerű étkezést Istent dicsőítő ünnepé.

Krisztus egyszer Isten országát egy királyhoz hasonlította, aki menyegzőt készített az Ő Fiának (Mát 22). Szolgákat küldött ki, akik a hivatalosokat így hívták: jertek, mert immár minden kész. A 2. és 3. úrvacsorai kérdések üzenete ugyanez: immár minden kész van, Krisztus mindent elvégzett! Jertek, ti is részesüljétek ebből a vacsorából, örüljétek, és ünnepeljétek a Fiút! Hit által tegye az Úr nekünk is ilyen örömteli ünnepé az úrvacsorát alkalomról alkalomra, hogy azokon valóban dicsőíttessék Krisztus a szívünkben!

SZEPESY LÁSZLÓ

1. kérdés-felelet (bűn rombolása bennünk)	2., 3. kérdés-felelet (Krisztusért való helyreállításunk)
gyarlók, esendők és bűnösök vagytok	Krisztus a bűnnek hatalmát elvette
saját <u>erőtökből</u> nem állhattok meg	Krisztus a kárhozatnak <u>erejét</u> elvette
ítélőszéke előtt meg nem állhattok	Jézus vérének érdeméért hit által megigazít
büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek	Isten feltámaszt minket, testünket halhatatlanságba öltöztetve, átvisz az Ő örök dicsőségébe

Fejezetek gyülekezetünk múltjából

Hajós Emil és felesége, a Jó Pásztor munkatársai Pasaréten

A Jó Pásztor megnevezés a címben kettős értelmű. Közvetlenül azt a Misszió Bizottságot jelenti, amelyik a második világháború alatt és után mintegy egy évtizedig a magyarországi protestáns egyházak megbízásából a zsidók között munkálkodott. A Bizottságot 1942-ben alapította Ravasz László püspök, nagy szerepet játszott 1944/45-ben a fokozódó nyilas zsidóüldözés körülményei között, és 1953-ban szüntették meg a fokozódó kommunista egyházüldözés következtében. Ennek a misszióknak kimagaslóan odaadó munkatársai voltak Hajós Emil és felesége, Médi (Mária). De a háttérben mindig jelen volt az igazi Jó Pásztor, valójában őt szolgálták, aki életében egyszer azt mondta magáról, hogy „Nem küldtettem, csak Izráél házának elveszett juhaihoz” (Mt 15,34), de elfogadta a pogány kananeus asszony alázatos hitét is. Hajós Emil mondanivalóját jól jellemzi egy 1946-ban írt bizonyosságtétele, amelyből egy kis részletet itt mutatunk be:

Krisztus sohasem mondta, hogy Ő a világot jött megváltani en blokk, amint van; ezt a kereszténység sem állítja, de igenis mondta, hogy aki hisz Őbenne, örökölete van, és el nem kárhozik. Elbbe a hitbe kapaszkodtam bele és egy szörnyű újabb elbukás után, rettenetes lelkiállapotban, amikor úgy éreztem, hogy én vagyok az utolsó ember a világon, aki semmi kegyelmet sem érdemel, találkoztam Jézus Krisztussal. Négyszemközt maradtam vele. Újjászülettem. Megértettem, hogy a kereszténység a halálos bűneire ráeszmélt, elvesztett embernek találkozása a könyörülő, kegyelmes Istennel. Azóta évek teltek el, szörnyűséges évek. Megjártam a munkatáborokat, átvészeltam a nyilas terrort, az ostromot és a rákövetkező időket. De az én Megváltóm mindig és mindenütt velem volt. Ezért a zsoltárossal együtt mondom: Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevé.

Az alábbiakban csak a Jó Pásztor Misszió betiltása utáni évekről számolunk be, amikor Joó Sándor a pasaréti gyülekezetbe fogadta be a missziót és személy szerint őket is.

Miután el kellett jönniük a Bimbó út 51. sz. házból, ahol a háború után a misszió székháza volt, Hajós Emilék kaptak egy saját lakást a környéken, és ott

tudták folytatni a házi bibliaórákat. Ez a későbbi anyakönyvi bejegyzés szerint a II. ker. Nyúl u. 13b. szám alatt volt. A Hajós házaspár ettől kezdve a pasaréti gyülekezetet tekintette lelki otthonának. Emil 1954. január 1-től kezdve presbiter is lett. Megbecsültségét mutatja, hogy nem kellett először pótpresbiternek lennie, hanem egyenesen presbiternek választották. Olyan valakinek a helyét vette át, akinek a megbízatása az 1950-1961. évekre szólt, de ő csak 1954-ben kezdte meg presbiteri működését. Ebben az időben nehéz helyzetben volt a gyülekezet mind anyagi, mind lelki tekintetben. Meg kellett volna oldani a templom téli fűtését, és más tatarozásokat is el kellett volna végezni, de nem volt meg ezekre a kellő anyagi fedezet. Lecsökkent az istentiszteletek látogatottsága is. Hajós Emil első presbiteri megnyilatkozásáról ekkor olvasunk. Még 1954 decemberében a presbitériumban az is felmerült – mai szemmel nézve már érthetetlen módon –, hogy Joó Sándor prédikációi okozzák a hívek elmaradását. Joó Sándor is alázattal kérte erre nézve a presbiterok segítő tanácsait. Hajós Emil ekkor határozottan megvédte Joó Sándort, azt mondta, hogy ő ennek éppen az ellenkezőjét tapasztalta.

A korabeli presbiteri jegyzőkönyvekből kitűnik, hogy Hajós Emil ebben az időben is elsősorban missziói kérdésekkel foglalkozott.

Végig tagja volt a presbitérium Missziói Bizottságának. Amikor 1955-ben Joó Sándor javasolta a gyülekezeti Missziói Bizottság újraalakítását, bizonyára a lelki megújulás jegyében, ennek előkészítésében vett részt. Néhány presbitertársával együtt ők dolgozták ki a gyülekezet új missziói munkatervét az 1955/56. évre. Ebben a bizottságban már nemcsak a presbiterek, hanem a különböző bibliakörök és munkaágak vezetői is részt vettek, ahogy ez napjainkban is van. A misszió témaköre mellett az első időben a Pénzügyi Bizottságban is szerepet vállalt. A hozzászólásaiból az látszik, hogy a folyó tatarozási munkák felelős vezetését és ellenőrzését szorgalmazta. Az 1956-os forradalmi időkben tartott rendkívüli presbiteri gyűléseken is mindig ott volt, amikor az országos egyház megújulásának ügyeiről kellett döntenie. Amikor 1957. január 1-jén az általános egyházi tisztújítás lehetősége felmerült, az ezt előkészítő szűk körű gyülekezeti bizottságnak is tagja lett. De ezt az általános tisztújítást már a politikai visszarendeződés nem tette lehetővé.

Az ötvenes években Hajós Emil egészségi állapota újra romlani kezdett, most a leukémia uralkodott el rajta. 1958 májusában lemondott presbiteri tisztségéről, bizonyára egészségi okokból. Augusztus 10-én Joó Sándor még külön kérte a presbitereket, hogy imádkozzanak a beteg volt presbitertársukért, és ha lehet, látogassák meg. 1958. szeptember végén meghalt. Joó Sándor temette a Farkasréti Temetőben. Utolsó óráiban felesége, Médi néni ott volt mellette. Erről később ezt írta: „...ahogy egy utolsó pillantást vettem kedves, békés orcájára, szívem mennyei békével és tökéletes bizonyossággal telt meg. Tudtam, hogy ahol Jézus Krisztus van, ott van már a szolgálója is” (116. old.).

A gyülekezetben volt egy péntek esti hívő közösség, amelybe a Hajós házaspár is beletartozott. Ennek összejövetelein Joó Sándor is rendszeresen részt vett.

Egy évvel Hajós Emil halála után Médi kivándorolt Nyugat-Németországba. 1959 szeptemberében a paszari gyülekezet úrvacsorával egybekötött istentisztelet keretében búcsúzott el tőle. Külön búcsúajándéknak tekintette, hogy egy zsidó származású nő éppen akkor keresztelkedett meg. A gyülekezet keresztelési anyakönyvéből tudjuk, hogy ez szeptember 12-én történt, a hölgy Ábeles Margit volt, és akkor 66 éves. Erre az eseményre Médi így emlékszik: „Tudta, mennyire örültem mindig, ha népem közül valaki,

akinek Isten megnyitotta már a szemét és a szívét, megteszi az engedelmességnek ezt a lépését”.

Egy ismeretlen asszony és Hajós Médi Joó Sándor társaságában, talán a keresztelő alkalmával

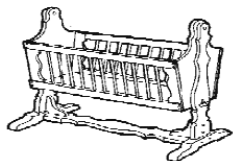
Médi később Németországból az Egyesült Államokba ment, és végül ott telepedett le. Ott is aktív igehirdetői munkát végzett. Főleg a zsidók keresztyén hitre térítésében működött, és a Jézust Megváltójuknak elfogadó zsidók különleges üdvtörténeti szerepét, ahogyan ő kifejezte, „Izrael titkát” (Róma 11,25) hirdette. Külföldön írta meg idős korában az emlékeit is, amelyeknek köszönhetjük, hogy életútjukat nemcsak „külső” történeti dokumentumokból, hanem mintegy „belülről” is megismerhetjük.

Hajós Emil írásait olvasva ma is nagyon tanulságos a számunkra a zsidó nép sorsának bibliai alapon nyugvó magyarázata. Ugyanakkor jó kiérezni az írásokból a negyvenes évek lelki ébredésének friss lendületét, a mindig az egyes bűnös embernek szóló felhívást a megtérésre és a Krisztus iránti „első szeretet” melegségét.

VICZIÁN ISTVÁN

Családi hírek

2022. október 17 és november 28. (lapzártá) között a következőkről számolhatunk be:

Megkereszteltük:

Kanalas Máté

Pleizer Bendit

Faragó Hanga

gyermekeket.

Imádkozzunk értük!

Házasság kötés ebben az időszakban nem volt.

Eltemettük

Gulicska Mihály

Takács Lászlóné

Pap Gábor

Kovács Ferenc

Dr Szűcs Endréné

Kisvárday-Papp Zoltán

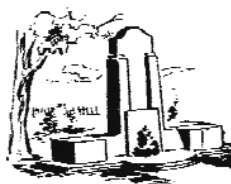
Dr Komondy Istvánné

Kulcsár Pálné

Dr Tóth Kovács Istvánné

testvéreinket.

*Imádkozzunk
a gyászolókért!*

Adventi szemmel az evangélizációról

Meg kell állapítanunk – mondta a lelkipásztor –, hogy az emberek többsége nem ismeri Istent, vagy ha úgy gondolja, hogy ismeri is, helytelen, hamis istenképpel rendelkezik. Perifériára, az élet kevésbé fontos területére szorult az Isten-kérdés. Nem ismerik az emberek a keresztyén tanítás szíve közepét – JÉZUST –, aki testet öltött karácsonykor! Karácsony ünneplésénél is tragikus hangsúlyeltolódásokat figyelhetünk meg a közvéleményben.

Szeptember harmadik hetében immár hagyományként evangélizációra került sor gyülekezetünkben. Az evangéliumot Ittész István evangélikus lelkipásztor tolmácsolta mélységelvű megközelítéssel, aki Krisztus fényét, hűségét, szeretetét visszatükrözve ismertette Isten ígését, mit mond Jézus magáról és az Atyáról.

Nagyon nehéz a hét nap prédikációit röviden összefoglalni, ezért csak néhány, számomra kiemelkedő gondolatot hozok a Testvérek elé az év utolsó hónapjában, adventkor.

Arra kerestük a választ napról napra, hogy

„Kicsoda nekünk a mi Urunk?” Már az Ószövetségben Mózesnek is kijelentette magát Isten; azt mondta: Én vagyok! Jézus hangsúlyozza a János evangéliumában: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. Isten tehát kijelenti magát népének, így nekünk is, hogy Ő kicsoda. Ez az „Én Vagyok” jött közénk karácsonykor, hogy mindezt elmondja magáról és az Atyáról. Meg lehet, sőt meg kell ismernünk a Szentírásból és a prédikációkból, hogy megtudjuk, Ki született karácsonykor, miért, és Ki fizette ki a kifizethetlent értünk az Atyának.

Kicsoda nekünk, neked és nekem a mi Urunk? Ő az Örökkévaló, a létező Isten (JHVH); az értünk cselekvő Isten; a Szentháromság Isten második személye, aki közénk jött karácsonykor; aki Isten felénk fordított arca, a Messiás. Ő az egyetlen, valódi megoldás, menedék a bűnös életünkre, kitiszítottságunkra. Nekünk nem kell semmit tennünk a visszafogadásunkért, csak hinni Benne. Tudnunk és hinnünk kell, hogy minden bűn lázadás, támadás az isteni fenség, hatalom ellen. A bűn miatt megszakadt a kapcsolat Isten és ember között. A bűn következménye a hitetlenség is. „A bűn az, hogy nem hisznek énbennem” - mondja Jézus. Isten jól ismer minket, megvizsgál kívül és belül. Tudja

hűtlenségünket, hitetlenségünket, tévelygésünket, engedtlenségeinket. Mindezek ellenére Jézus szereti az okoskodó, hitetlen gyermekeit.

Jézus újra és újra rendkívüli jelet ad az ember számára önmagáról, hatalmáról. Az ötezer ember megvendéglése, a kenyérszaporítás, megdöböntő isteni cselekedet, melyre így válaszol: Én Vagyok nektek az élet kenyere. A kenyérről lelki értelemben beszél Jézus, amellyel napról napra táplálkozni kell.

Ő a felkelő fény a magasságból, a világ világossága. Ő nyitja meg a vakon született szemét szombaton. Cselekedetében megláthatjuk azt az átütő szeretetet, amellyel Jézus az Isten Fia rendelkezett. Életet adott, életet teremtett a születése óta vak embernek. Életének világossága maga Jézus Krisztus lett. Ő az, aki megvilágosítja a mi gondolatainkat is lelkiképpen és helyes ismeretre juttat, mert megismerni Istent csak Jézus Krisztus útján lehet.

Milyen nagy kegyelem ez, Testvérem, hogy személyesen mondja neked és nekem, hogy kicsoda Ő! Felfoghatatlan isteni szeretet ez! Jézus Krisztus földi léte és engesztelő áldozata nélkül nincs bűnbocsánat. E nélkül nincs visszaút az Atyai házba. Az Úr Jézus Krisztus kegyelmes szeretetével tele van a föld. Hála és dicsőség az Úrnak, hogy személyesen foglalkozik veled és velem!

Én Vagyok nektek a jó Pásztor: a jó Pásztor életét adja a juhokért - olvassuk. A példázatban az akol a gyülekezet. Az akol Isten hatalmi területe, itt valósul meg Isten királyi uralma. Ebbe a szent közösségbe hívott el bennünket az Úr, ahol megéljük azt a szeretetet, amelyet mi is kaptunk. A Szentlélek itt van közöttünk a gyülekezetben, mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. Kiváltság és küldetés ez! Az egyház missziós egyház kell, hogy legyen. Erre felszólításunk,

felhatalmazásunk is van: menjetek el, tegyetek tanítvánná minden népet. Vegyük ezt nagyon komolyan! A jó Pásztor gondoskodik a gyülekezetről, a nyájról. Védi, őrzi, csendes vizekhez terelgeti juhait. Csodálatos Pásztorunk az örök élet felé terelget bennünket.

Hallottunk a számadó juhászról, aki őrálló feladatokat lát el. A mi megbízásunk erre is vonatkozik. Krisztus-követés útjára kell terelgetni az eltévedt juhokat, a keskeny útra, hiszen Jákób is megtérhetett és Izrael lehetett belőle.

Hálát adhatunk Jézus lehajló szeretetét látva akkor is, amikor a tanítványok hitpróba elé kerülnek. Jézus jól ismeri, érthetetlen módon szereti őket hitetlenségükkel együtt is. Jézus be akarja mutatni végtelen hatalmát, amivel csak Ő rendelkezik. A tanítványok azonban nem állták ki a próbát, nem volt elég teherbíró a hitük. A negyedik nap isteni csoda tanúi lehettek Márta, Mária és a tanítványok Lázár feltámasztása által. Az Én Vagyok igazolta hatalmas tetteivel, hogy higgyenek; hogy tudják, kicsoda az Én Vagyok!

Az evangélizáció hetében Isten igazságait jelentette ki Urunk, mellyel bemutatta Önmagát és az Atyát. Jézus Krisztus hetedik igazságválasza kérdésünkre: Én Vagyok neked az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.

Hiszed-e ezt kedves Testvérem?

Áldott adventet kívánok:

SÁRI ÉVA

Hat tanítás az Úrtól tanult imádságról

Bizonyára mindnyájan hallgattunk vagy olvastunk már tanításokat a Miatyánkról. Mégis mindig, ha újra foglalkozunk Jézus Krisztusnak ezzel a példaimádságával, megújítja imaéletünket, és még új, esetleg eddig nem is hallott tanítások is megragadhatják figyelmünket.

Így volt ez most ősszel is a Biblia Szövetség (BSz) hagyományosan nálunk megtartott csendesnapján, november 5-én. A szervezők azt a címet adták az alkalomnak, hogy Amirről azt hisszük, hogy tudjuk – megújulás az imádság gyakorlatában és tartalmában.

Hat igei tanítás hangzott el Máté evangéliumának 6,9–13. versei alapján:

1.) Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a Te neved! – Horváth Géza

2.) Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is! – ifj. dr. Mikolicz Gyula

3.) Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma! – Mórész Tamásné Ágnes

4.) Bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek! – Péterffy György

5.) Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! – dr. Viczián Miklós

6.) Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen. – dr. Komlósi Péter

Ezek a csendesnapok mindig alkalmat kínálnak a testvéri találkozásokra, beszélgetésekre is. Az ebédszünetben az Ébredés Alapítvány könyvkiállításából válogathattak a résztvevők.

A BSz két helyszínen, de egyidőben rendezte meg őszi csendesnapját – Bp-Pasaréten és Miskolcon. Az előadásokról hangfelvétel készült mindkét helyszínen. Érdekes és tanulságos meghallgatni a párhuzamos tanításokat, és összehasonlítani, hogy kit, mire vezetett a Szentlélek.

A hangfelvételek letölthetők, illetve meghallgathatók a Biblia Szövetség honlapjáról, a Média / Hanganyagok rovatból: bibliaszov.hu/service-type/igehirdetes/.

VICZIÁN MIKLÓS

Egy szombat délelőtt az asszonykörben

Nem pontos a cím, mert „női kör” a nevünk, de az „asszonykör” elnevezés ragadt ránk, és ezt szeretjük is. Mivel sokan vagyunk, keddenként délelőtt és délután is van bibliaóránk, kinek, melyik alkalmasabb. Viszont ebből az következik, hogy a délelőttiek kevésbé ismerik a délutániakat, és fordítva. Vágytunk az elcsendesedésre, és egymás mélyebb megismerésére is, ennek ötvözeté lett egy nagyon komoly, őszinte, jó hangulatú szombat délelőtt.

Olyan volt, mint egy hosszított bibliaóra. Témája, a teherhordozás mindannyiunkat érint. Bizony, sok testi, lelki teher nehezdedhet ránk, amikor azt érezhetjük, mint Jób, hogy „Magamnak is terhére vagyok” (Jób 7,21) ... betegség, kiszolgáltatottság, idősödés, felemás iga, egyedüllét, félelem... de olyan jó újra és újra megújulni abban, hogy mi Jézus Krisztus sebeivel gyógyultunk meg, és bármi ér minket, Hozzá menekülhetünk.

Sokat jelentett mindannyiunknak, és meg-

bátorított minket a záróige: „Ezért tehát mi is, akiket a bizonyosságtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezdedő terhet, és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbjára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.”

(Zsid 12,1–3)

K.E.

Haladunk Az újszülött természetrajzával

A férfi bibliakör az idei munkatervében elhatározta, hogy havonta egy alkalommal Siklós József: Az újszülött természetrajza könyv alapján egy-egy soron következő fejezet témáját dolgozza fel közös beszélgetés formájában. A szerző az üdvrendet követve, de kibővített tartalommal tárgyalja az elhívás, újjászületés, hívő életben járás részleteit, kihívásait, és megoldásokat kínál a felmerülő kérdések biblikus megoldására.

Mostanáig az alábbi tíz fejezetet sikerült közösen feldolgoznunk. Mindegyik téma élénk beszélgetést eredményezett. A következő hónapokban még tervezzük megbeszélni a hátralévő fejezeteket is.

1. Születés nélkül nincs élet (újjászületés, megtérés)
2. Az újszülött tápláléka: Isten Igéje
3. Az újszülött lélegzetvétele: imádság
4. Az újszülött családja: Krisztus gyülekezete
5. Az újszülött hangja: bizonyágtétel

6. Az újszülött tisztálkodása: bűnvallás

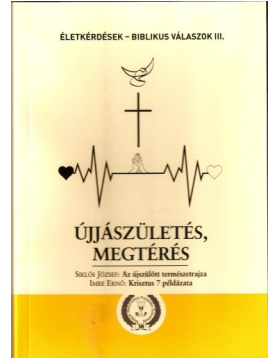
7. Az újszülött életprogramja: szeretet

8. Fegyelem

9. Tized

10. Kísértés

Hátra van még:
Szenvedés – Kettős (földi és mennyei) állampolgárság – Az újszülött ruhája: Krisztus igazsága – (Lelki) növekedés – Az újszülött jövője: élő reménység.

Jó szívvel ajánljuk a többi bibliakörnek is, hogy tervezzék be a jövő évi munkatervükbe.

A kiadvány kapható az iratmisszióban, érdemes mindenkinek megvenni, hogy együtt készülhessen a csoport az alkalmakra. A kiadvány még tartalmazza Krisztus 7 példázatát, szintén közös bibliáorai feldolgozásra.

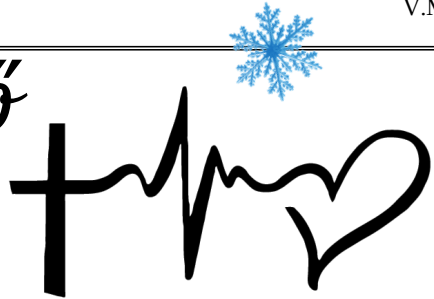
V.M.

Béketeremtő újesztendőt

*Boldog Újesztendőt Magyarország!
Legyen boldog valamennyi polgára!
Adjon Isten békés szép napokat napjára!*

*Napokat, hol nem gyűlöli senki polgártársát,
ha az valamit másként gondol, vagy lát,
ám, ha segítség kell, önként vállal terhet, munkát.*

*Napokat, hol nem forr bosszúkatlan,
de forr sok jótett, építő, nemes gondolat,
hogy ne vissza, hanem előre menjen a „vonat”.*

*Fontosabb legyen a nézetnél a hit!
Kicsiben itthon, nagyban e világban. Csak
Isten teremthet békét ez összevisszaságban.*

*Hit nélkül lehetetlen, ám lehetséges hit által.
Ahogyan leomlottak egykor Jerikó falai, hiszem:
ma is békét teremthet Isten, hit által!*

Bérea-Jóséb közös ifihétvége

„Felelvén pedig, monda neki Jézus: Márta, Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik őtőlé.” (Lk 10,41-42 Károli)

Kedves Olvasó!

Bizonyára Te is érezted már magad annak a szorításában, hogy a teendők, a kötelesség vagy éppen egy lelki alkalom között kellett választanod. Nemrégiben én is döntéshelyzet elé kerültem. Még szeptemberben jelentkeztem egy továbbképzésre, ami egynapos volt. Jelentkezésemkor még nem tudtam, hogy a képzés hétvégéjén lesz az ifihétvégénk. Semmi rossz nincs egy továbbképzésben – mondhatod most magadban. Ez így van. De nekem kérdésessé vált, hogy vajon mire van nagyobb szükségem abban a jelenlegi élethelyzetemben. Amikor imádságos szívvel az Úr elé vittem azt, hogy Ő hol szeretne látni, a fenti ígét kaptam válaszul. Jó volt ebben megnyugodni, és így lemondani a földi sátor építéséről, hogy a mennyeit, a maradandót építhesse Isten az életemben. Jó

az, amikor a szívünk nagyon vágyik az Isten közelébe, és külön ajándék, ha ezt ifistársainkkal, a hitben testvéreinkkel közösen élhetjük meg.

Így történt ez velünk is ezen a novemberi hétvégén. Jó volt imádságos szívvel menni, érkezni és ott lenni. A szervezők nagyon szépen beosztották a szolgáltatásokat, sok közös, örömteli programunk volt. Az igehirdetés szolgáltatást Farkas Péter bácsi, győri lelkipásztor végezte. Bizalommal fordulhattunk hozzá kérdéseinkkel, kérhettünk tőle lelki beszélgetést. A hétvége központi üzenete a 2Pt 1,1–11 volt, ami mintegy körlevélként íródott az akkori gyülekezeteknek. Milyen jó, hogy ez a levél eljuthatott hozzánk is!

Ahogy egy ember elindulhat a hit útján az Úr Jézus keresésében, megismerésében, életének Rá bízásában és az új életben, a megszentelődés útján, ezt a lelki fejlődést követhetjük végig a Szentírásban Péter apostol életére nézve. E rész fő üzenete az Úr Jézus megismerésére irányul. Válaszokat kerestünk arra, hogy hogyan növekedhetünk az Ő megismerésében, milyen lelki életkorban vagyunk (gyermek, ifjú, atya), mit jelent szenvedni Jézusért. Milyen ajándékokat kapunk az Úrban, amit elkészített számunkra, így például a hitet és mindazokat a jó csele-

kedeteket, amelyekben járhatunk. Hogyan lehetünk állhatatosak és nem restek, s ez által teremhetjük a Szentlélek gyümölcseit, és gyarapodhatunk lelki életünkben. Mind ezt látva, a körülöttünk élőkben vágy ébredhet annak az Úrnak a megismerésére, aki értünk az életét adta. Az ígés kártyán, amit a hétvégén kaptam, a következő bátorítást áll: *„Öltetek tehát magatokra - mint Isten választottai, szentek és szeretettek - könyörületet, szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet“* (Kol 3,12).

Ez által Isten megerősített abban az üzenetben, ami nagyon gyakorlati módon kikerkedik Péter leveléből: tanulj az Úrról, legyen ismereted Róla, de ne elégedj meg ezzel, hanem váltsd életre, a gyakorlatban engedd, hogy Isten kimunkálja benned az igazi irgalmat, alázatot, szeretetet s a Lélek további gyümölcseit. Az Isten által vezetett élet sokszor kimozdít a komfortzónánkból. Igazából a gyakorlatban mutatkozik meg, hogy mindaz, amit már tudunk, csak betanult szó-e, vagy megélt valóság. De ez is egy tanulási folyamat, és a legjobb tanítómester kezeiben vagyunk: az Úr Jézusban. Nem a mi teljesítményünk, hanem a Vele való szeretetkapcsolat tesz képessé arra, hogy naponként egyre inkább növekedhessen Ő maga bennünk. Valaki egyszer így fogalmazott: Az Úr Jézus élhesse bennem az Ő életét! János szavaival: *„Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem“* (Jn 3,30). Azt hiszem, ez az a jó rész – Ő maga –, amit senki el nem vehet tőlünk, ha merünk odaülni lábaihoz és hallgatni beszédét.

Nagy öröm volt mindnyájunknak, hogy együtt tölthettük ezt a hétvégét!

Sok áldást kívánva, Péter apostol záró gondolataival búcsúzom: *„Növekedjete a kegyelemben, a mi Urunk és megtartó Jézus Krisztusunk megismerésében. Neki legyen a dicsőség most és az örökkévalóság ama nagy napján“* (2Pt 3,18). Ámen.

FARKAS
BOGLÁRKA

Összifi Isten tulajdonságairól

Közös ifjúsági bibliaórára, azaz összifire gyűlhettünk össze 2022. november 6-án a templomban, ahol a pasaréti református ifjúság szép számban megjelent. A legfiatalabb lelkes bibliaköröktől az idősebb tapasztalt ifikből is találkozhattunk sok ismerőssel arccal.

A bibliaóra Isten tulajdonságairól szólt. Ittész István nyugalmazott lelkipásztor szolgált közöttünk, és tett bizonyoságot ezen alkalomból.

Ittész István – nekünk István bácsi – Jézus főpapi imájából, János evangéliuma 17,1–6-ból olvasott fel alapigéül. Ennek leghangsúlyosabb része az utolsó vers, melyben Jézus ezt mondja az Atyának: *„Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te ígédet.“*

István bácsi valóban bizonyágtételként beszélt nekünk Isten tulajdonságairól, hiszen személyes történeteket és istenélményeket is említett a saját és környezetében élők életéből. Nem a legközismertebb isteni tulajdonságokat említette, hanem időrendi sorrendben haladva a teremtéstől az ősatyák közül egy-egy életen keresztül egészen Krisztusig, Urunknak a legfontosabb tulajdonságait említette.

Az első tulajdonság nem is lehetne más, mint a teremtő Isten, hiszen ezzel kezdődik a Biblia, hogy Isten megteremt a világot. Isten személyes, beszélő Isten, aki egy valós személy, nem csak egy megfoghatatlan alapelv, vagy természetfeletti lény. Isten továbbá szerető, azaz nem pusztító Isten, aki hűséges az ígéreteihez, melyeket az ősatyák életében és Noé életében különösen is megláthatunk. Mózes élete eseményein keresztül Istennek a kiválasztó és kijelentést adó, valamint mindenható és örökkévaló tulajdonságai látszódnak meg leginkább. Mindezeket túl, Isten kívül áll a teljes teremtett világon, így

ebből megközelíthetetlen, félelmetes és szent tulajdonságai tűnnek ki. Mózes sem láthatta meg az Isten teljes dicsőségét.

Izrael népének Egyiptomból való szabadulása során Istent ítélő és szabadító Istenként ismerhetjük meg. Az asszír és a babiloni fogság előtt és alatt a haragvó, hosszútűró és irgalmas Isten képe mutatkozik be előttünk a Bibliából.

Légvégül pedig Jézusban láthatjuk a legtökéletesebben Istent, a földre szállt Emberfiában, azaz „istenemberben”. Jézusban Istent megváltónak, üdvözítőnek, szerető Istennek láthatjuk. Jézus Krisztus, mint Isten Fia, a „halálosan szerető” Istenként mutatkozik be nekünk – mondta István bácsi –, amit leginkább a váltságművében, a kereszthalálában láthatunk és szemlélhetünk. Isten tehát a szeretetben hordozó Isten, aki halálosan szeretett, és szeret bennünket. Igyekezzünk hát mi is így szeretni Őt és embertársainkat!

Az igealkalom imádsággal zárult, majd a gyülekezet nagytermében szeretetvendégségen vehettünk részt ifisek, fiatalok. Számomra különösen felemelő élmény volt látni a teljesen teli termet sok ismerőssel, ifissel, érdeklődővel, lelkésszel. Nagyon jó volt együtt lenni, és látni a lelkes, hívő fiatalokat!

A csatolt kép pillanatkép a nyüzsgő, jókedvű szeretetvendégségből.

SZILASSY PÉTER

47-en lányok minden ifiből és korosztályból...

Október 21–23. között kaptunk lehetőséget arra, hogy 47-en lányok (minden ifiből és korosztályból) közösen Isten Igéjére figyelve tölthessünk egy hétvégét Neszmélyen. Péntek este elsőként Csintalan-Molnár Zsuzsanna, majd szombat este Pálhegyi Lívია néni bizonyoságtételét hallgathattuk meg és épülhettünk azáltal, ahogyan Isten őket különböző (akár igen nehéz) élethelyzetekben vezette, bátorította, segítette. Ezek mellett a két délelőtti alkalomra Jaczkovits Márti készült igei üzenettel a 2Tim 2,1–5 alapján:

„Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely a Krisztus Jézusban van. És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája. Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.”

Az Úr ezeken az igeverseken keresztül elsőként azt a kérdést tette fel nekünk, hogy elfogadtuk-e már az általa kínált kegyelmet. Mi az Ő fia (leányai) vagyunk-e, Őt pedig mennyei Édesatyánknak szólítjuk-e már? És amennyiben erre „igen” a válaszunk, úgy hú

és megbízható „katonái” vagyunk-e, akik készek továbbadni az evangéliumot és vállalni, hordozni a terheket is Őérte?! Isten arra hívta fel a figyelmünket, hogy ne lepődjünk meg, ha próbákat, nehézségeket, támadásokat tapasztalunk. Ugyanakkor bátorított is Illés példájával, hogy ha a nehézségekben kimerülnénk, vagy megfáradt állapotba kerülünk, az Úr maga állít minket helyre az igéjével, valamint azzal, hogy megerősít a kegyelemben és a Krisztus Jézusban. Szó esett arról, hogy a bizalom voltaképpen egy bizonyos élethelyzetre alkalmazott hit. Bátorítást kaphattunk abban, hogy „gyakoroljuk” a hitünket, bízzuk így magunkat egészen Istenre, hogy ezáltal megerősödhessünk a Krisztus kegyelmében. Az Ő kezébe tegyük a kérdéseinket, bizonytalanságainkat, várokozásainkat, vágyainkat, hiányainkat, de az örömről és hálaadásunkat is! Olyanok legyünk, akiken nem kerekednek felül a mindennapi élet gondjai, hanem akiknek az életében megmarad a lelki töltődés ideje, és akiket a Jézusra figyelés, valamint a hálából és szeretetből fakadó szolgálat jellemez.

Az igei alkalmakon elhangzottakat délelőtt kics csoportos beszélgetéseken vitathattuk meg. Ugyanakkor, ha valaki személyesebb témában szeretett volna segítséget, tanácsot kérni, Márti, Livia néni, Zsuzska, valamint szombat Cseri Timi is készségesen fogadtak beszélgetésre bárkit a kérdéseivel. Nagy öröm volt a számunkra, hogy nálunk jóval

tapasztaltabb hívó testvérek szolgálhattak a hétvégén, akikhez bátran fordulhattunk, és akiknek az életén, szavain keresztül is Isten tanítását tapasztalhattuk meg. A lelkiek mellett a testi táplálék biztosításáért pedig Fodor Eszternek és Jaczkovits Vikinek tartozunk köszönettel.

Végül igen hálás a szívünk azért, hogy a hétvége lehetőséget biztosított nekünk más ifik tagjainak megismerésére és arra, hogy akár olyanokkal is beszélgethessünk, akikkel korábban talán még egy szót sem váltottunk, holott egy gyülekezet ifjúságának a tagjai vagyunk. Ezt szervezőkként igyekeztünk tudatosan is elősegíteni azzal, hogy az étkezéseknél „ültetőkárttyák” által véletlenszerűen alakult mindenkinek az üllőhelye, de a szombat délutáni teaház, valamint a „félórás”-ként emlegetett beszélgetés is ezt célozta. Ez a különböző ifik tagjai közötti kommunikációt elősegítő tudatos törekvés a lányhétvége szervezői csapatának létrehozásában is megnyilvánult, mivel idén igyekeztünk majdnem minden ifiből 1-1 embert bevonnunk a szervezésbe, így jöhetett létre rendhagyó módon egy 7 fős szervezői csapat, amelynek nevében írtuk meg Istennek hálás szívvel ezt a rövid beszámolót:

ZSITNYÁNYI RITA (GEDEON), KÁLÓCZY BORI (NEHÉMÁS), NEMESKÉRI JULCSI (JÓEL), THALY SZILVI (SALAMON), GULYÁS NOÉMI, HUSZÁR BORI ÉS THALY ANNA (BÉREA)

ELŐTÉRBE

NESZMÉLYI KONYHA-
SZOLGÁLATOSOK 3/3.

A HÁTTÉRSZOLGÁLAT

Megkérdeztük az idén Neszmélyen szolgált testvéreket, hogyan élték meg, milyen tapasztalataik voltak a konyhai szolgálatban. A rövidebb-hosszabb beszámolók sorozatának befejező részét adjuk közre.

Eddig csak néhány alkalommal voltam a konyhaszolgálatban, de az hamar kitűnt, hogy mennyi előnye van. Egyrészt nagyon jó kicsit belátni a „kulisszák mögé”, meglátni, hogy mennyi olyan háttérmunka van, amire ifisként nincs rálátása az embernek, és mind ebből a konyha csak egy. Amellett, hogy fizikai munka ez főleg, nagyon jó lehetőség az, hogy akár az összes vagy mindenképp számos alkalmon részt lehet venni a konyhai feladatok elvégzése mellett is. Olyan, mintha egy plusz csendeshet kapna az ember. Emellett nagyon jó lehetőség arra, hogy az ember jobban megismerje a gyülekezetet, például egy olyan ifit, ahol előtte csak néhány embert, vagy szinte senkit nem ismert személyesen. Az odatartozás érzésére nagyon ráerősít. Mindig hasznos meg érdekes tapasztalat egy újabb „konyhas társsal” megismerkedni, és egy új csapatot, rendszert kialakítani. Ha olyan emberrel dolgozik együtt valaki a konyhán, akit már évek óta ismer, ha olyanal, akivel még talán egyszer se beszélgett, ez a helyzet teljesen más kaput nyit a másik megismerésére. Mindemellett azt is fontosnak meg

újnak találtam, hogy a konyhaszolgálat teljesen független attól, hogy valaki

idősebb vagy fiatalabb, fiú vagy lány, stb. Amíg az ember kész segíteni, addig bárkinnek hasznos tapasztalat lehet, én mindenkinek nagyon ajánlom.

JÓKUTI LUCA

Nagy áldás volt megtapasztalni, hogy Isten hatalmas, és ki tudja pótolni a mi erőnket, amikor mi már azt hinnénk, hogy nem bírjuk tovább. Valamint, hogy akkor is küld segítséget, amikor nem számítanánk rá.

TÁRNOK ANDRÁS

Nagy hálával a szívemben, több mint 15 éve járok konyhas „néninek” Neszmélyre. A hála kizárólag Urunknak szól, aki minden évben újra és újra ad erőt és egészséget a szolgálathoz. Eleve nyüzsgő, mozgó ember vagyok. Köszönöm, hogy ezt az Úr szolgálata-

Ahogy a
konyhatündérek
megélték

„Csak féljétek az Urat, és szolgáljatok néki hűségesen, teljes szívetekből!” (1Sám 12,24)

tában is tehetem.

Eleinte több éven keresztül kis, általános iskolás gyerekekkel voltam. Fizikailag meglehetősen fárasztó – ahogy egy kedves szolgatársam megfogalmazta –, „50 gyerek, 50 fok és 5-szöri étkezés”. Mindezek ellenére, vagy éppen ezért az egyik legjobb, legkellemesebb emlékem az a szolgálat.

Az utóbbi pár évben már fiatal, 25–30 éves „gyerekekkel” vagyok. Itt a fizikai megterhelés sokkal kisebb, viszont annál több a lelki épülés, csendesség és elmélyülés. Az alkalmak már „felőtt” nyelven szólnak, nekem is. Annyira jó látni azt a sok tiszta tekintetű, boldog fiatalot, akik az Úr közelében együtt épülnek, örülnek. Külön áldás, hogy rajtuk keresztül legalább kapcsolatba kerülök gyülekezetünk fiatalabb korosztályával is.

Nagy áldás az is, hogy a templomból esetleg csak látásból ismert szolgáló testvérrel közelebről is megismerjük egymást. Nagy hála, hogy mivel egy nyelvet beszélünk, közös Urunk van, 2 különböző „idegen” ember igenis „megfér egy csárdában”.

Aki még nem próbálta, és van kapacitása, ideje, és elhívást kap, bátran vállalja ezt a szolgálatot.

„Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt.” (1Tim 1,12)

AJTONY ARANKA

Még 2019-ben a szószékről kerestek konyhaszolgálatot egy nyári ificsoportos hétre, amit hirtelen döntéssel megpályáztam. Az-

tán a neszmélyi szolgálat a visszajelzések szerint teljes siker, de nekem mindenképpen életem nagy élménye lett, az ificsoporttal azóta is mindig együtt vagyunk a nyári csendeshetükön és ragaszkodunk egymáshoz. A konyhaszolgálatot férfiként is nagy örömmel végzem, a mellettem szolgáló váltakozóan nő- és férfitestvérekkel még a néha nehéznek tűnő kihívások és a sok munka mellett is rengeteg örömünk van. Az ételkészítés-kávé/teafőzés-tálalás-mosogatás-rendrakás napi 14 órás körforgása nekem elmét és lelket tisztító, felüdítő hatású. Bár a hét végére testileg mindig nagyon elfáradok, mégis a sok feladat, nehézség, improvizáció és élmény lelkileg feltölt. Sosem felejttem el a fiatalok kora reggeli énekléseit, hullámzóan végtelen étvágyát, a megünnepelt kajaötleteket, a jóllakott-hálás tekinteteket, a spontán beszélgetéseket. Nagyon sokat adnak a lelki alkalmak is, melyeken mi, konyhások is részt vehetünk, és már várom a jövő nyarat, hogy újra mehessek szolgálni. Isten dicsősége meg csak ragyog, ragyog.

„Mert ti szabadságra hívatottatok, atyámfiai; ... sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.” (Gal 5,13)

GÁBRIEL ZOLTÁN

Rockzene az okkultizmus köntösében

Húsz évig egy jazz-rock zenekarban játszottam. Ebből szabadított meg az Úr Jézus Krisztus. Szeretnék röviden írni

arról, hogy a rockzenének milyen okkult gyökerei vannak, milyen üzeneteket közvetít és milyen következményei lehetnek annak, ha valaki, akár csak hallgatja azt, és ezáltal beengedi az életébe a pusztítást.

Ahogy a kreszben is vannak szabályok és törvények, útjelző táblák, amelyek eligazítanak minket, úgy Isten is

sok figyelmeztető táblával ajándékozott meg minket Igéjében, hogy ne essünk áldozatul a veszélyeknek. Isten már az Ószövetségben elmondta, hogy mi az, ami számára kedves, és mi az, ami utálatos. Az Úr Jézus az Ő gyermekeit éberségre szólítja fel és azt akarja, hogy világosságban járjunk: János 8,12; 1Péter 5,8

Az 1800-as évek vége felé Afrikából a rabszolga-kereskedelem révén elindult egy zenei irányzat, amely összemosódott a Karib-tengeri vudu vallási szertartásokkal (ami okkult, démoni háttérű). Ez a zenei irányzat rövid időn belül eljutott Amerikáig, és a mai New Orleans területén ért partot. Ezek az afrikai emberek magukkal hozták hagyományait, zenei kultúrájukat, ahol megjelenik a kemény, átütő ritmus, az okkult bálványimádás és varázslás. Ide vezethető vissza a jazz, a blues zene és később a rockzene. Az összes könnyűzene és pop-rock zenei irányzat, ami jelenleg létezik a világon, kivétel nélkül, gyakorlatilag a jazz nevű gyökérből táplálkozik.

A jazz-nél, és ez gyakorlatilag a pop és a könnyűzene minden ágánál észrevehető,

hogy megváltozik a hangsúly rendje a klasszikus zenéhez képest. Az európai klasszikus zenében a hangsúly úgy néz ki, hogy egy négynegyedes ütemben az első és a harmadik negyed a hangsúlyos. Négynegyedes ütem esetén bármelyik klasszikus művet megnézzük, ez a hangsúlyrend van. És mi történt a jazzben? Ez a hangsúlyrend megváltozik. Méghozzá úgy, hogy az egy-három eltűnik, és lesz helyette kettő-négy. Ez a hangsúlyrendváltozás azért lényeges, mert romboló hatása van, deformálja az ember személyiségét. A zene nem áll meg a fölnél, lélek és személyiségformáló ereje van. Ezért nem mindegy, hogy milyen zenei hatás éri a lelkünket.

A rock koncertek hangereje elérheti a 120

decibelt is, amiről tudjuk, hogy ez már a fájdalomküszöbünk. A nagy hangerő magas stresszhatást idéz elő. Ilyenkor a mellékvesében adrenalin stresszhormon termelődik. Ha hosszan tartó, erős stresszhatásra kerül sor, akkor túl sok adrenalin keletkezik, amelyet az enzimek már nem képesek a testre nézve hasznosan lebontani, és így részben adrenokrómmá változnak át. Az adrenokrómmá változástól a szervezet károsodik, mert az adrenokrómmá változott anyagok nem más, mint egy pszichedelikus kábítószer, hasonló, mint az LSD. Hatásai: düh, harag, depresszió, szorongás, kényszer-cselekvés, transzállapot, öngyilkosságra való hajlam. A monoton rockzene hatására a tudat kikapcsolódik. Az okkultizmusban a passzivitás az egyik legfontosabb eszköz arra, hogy kapcsolatba lehessen lépni a démonvilággal.

A rockzene hatását fokozza még a hangszerek eltorzítása. Üzenetei: egoizmus, lázadás, erőszak, paráznaság, kábítószer-élvezet, öngyilkosság. Egy blues énekes így fogalmazta meg egyik dalát: Éljen intenzíven, halj meg fiatalon!

A rockzene és az okkultizmus beleolvadt szinte minden műfajba. Van rockszínház,

rockopera, rockmusical, rockcafé, rockfesztivál, stb. Jelen van a képzőművészetben, a gyermekmesékben, de ott van a filmekben, könyvekben, reklámokban, óvodákban, iskolákban, PC játékokban. Egy felmérés alapján, az egész világon interneten keresztül rockzenét hallgatnak és töltenek le a legtöbben. A keresztyén ember kötelessége és felelőssége: felhívni a figyelmet ezekre a veszélyekre: a családban, munkahelyen, barátoknak, ismerősöknek, hívó testvéreknek.

De mi a helyzet a keresztyén rockzenével? Némely keresztyén emberben talán még fennáll a kérdés, hogy az úgynevezett „keresztyén rockzene” nem jelenthet-e elfogadható alternatívát. Ráadásul az evangélium hasznos segítő eszköze is lehet, amellyel az embereket „ott érjük utol, ahol vannak.” Láthatjuk az eddigi tények és hatások alap-

ján, hogy a rockzene nem lehet semleges. Jellegeből következően eksztázisra ingerlő hatása van. A lélek passzivitásához vezet ezzel démoni terheltséghez. És aki egy rock-evangelizáción került közelebb a keresztyén-séghez, abban az az érzés támadhat, hogy a keresztyén élet épp oly dübörgő, önpusztító, zajos és durva, mint a rockzene és a velejáró életstílus, amely által azt felkínálták neki.

A keresztyén rockzene sajnos gyorsan növekedő tendenciát mutat. Sok gyülekezetben van már dicsősítő rockzenekar. Magyarországon is jelen vannak a karizmatikus zenekarok. A békesség evangéliumának terjesztéséhez csakis a békesség zenéje illik. A Filippi 4, 8–9-ben a keresztyén élet fontos ismérveiről olvashatunk, amelyeket a zenére is alkalmaznunk kell:

„Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!” REZSŐ ISTVÁN

Hétköznapijaink

Találkozás

Bodnár Ákos Zoltánnal

Két emlékem van rólad régről, a szerdai ifis időkből. Az egyik, hogy éltél Írországban.

2006 őszén mentem ki egy ifis társammal. Ő szinte rögtön kapott állást, én egy hónap múlva találtam munkát, és két és fél évig dolgoztam ott. Maradhattam volna még, csak annyira megváltozott a világ is, én is, hogy éreztem, haza szeretnék jönni. Nagyon jó volt egy idegen, a magyartól eltérő gondolkodású országban (pl. fordított közlekedési viszonyok) élni; és nyelvtanulás szempontjából is áldásos, gazdag időszak volt. Csak

ajánlani tudom azóta is mindenkinek, próbálja ki magát. Úgy jöttem haza, hogy Istenem, Te ezt így megadtad, akkor nincsenek határok, akkor minden lehetséges, mindent meg lehet „kapni” Istennel, az ő jelenlétében, de persze nem az volt a fontos, hogy bárhova mehetnék, bárhol megvethetném a lábam, hanem akkor már nyilvánvaló volt, hogy a szüzeim időszödni fognak, és én szabaddabb vagyok a tesóimnál.

Most is segíteni igyekszel az

idős szüleidnek.

A többi testvéremnek van családja, tehát nekem van több lehetőségem a szüleimnek segíteni. Öten vagyunk testvérek, három él Budapesten. Mindig így volt ez, 100-200 éve is volt egy nagycsaládban valaki, aki az idős szülőkkel otthon maradt. Isten kegyelméből mi megkaptunk mindent ehhez: élnek a szüleink, mi is élünk, van kezünk-lábunk, és valamit visszaadhatunk abból a rengeteg szeretetből, segítségből, amit kaptunk.

A másik emlék, hogy sokat segítettél például nyári heteken két kereses székes testvérünknek.

Mára ezek már, a Kapernaum csoport alkalmai, lecsengtek. De most nyáron egy pasaréti esküvőre jött egy kérés, hogy egy mozgásérült testvérünket hozzam el, segítsen itt. Tartjuk a kapcsolatot páran, de már nem olyan szoros a barátság.

Itt a naptári év vége, az egyházi év kezdete.

Szeptemberben volt a születésnapom, ezért már előtte is folyamatosan gondolkodtam azon, hogy nekem most, ha a 6+1-es szakaszokban mérjük az időt, a 7. év van, az elengedés, a szombat éve. De hogyan jelenthetne ez meg az életemben? Az egyik lehetőség szerint mindent félreteszek, és egy évig csak ígét olvasok, csak azt keresem, hol és hogyan van jelen

az Úr Jézus, mert Ő azt mondja magáról, hogy Ő maga a szombat, az ő jelenlétében élni a maga a szombat. Ezen gondolkodva jutottam arra, ha egy program vagy alkalom beleillik ebbe az évbe, ezt a szombat évet erősíti, arra rezonál, akkor azt elvállalom, oda elmegyek.

Így jött az október elseje, mikor a kárpátaljai barátomék szoltak, hogy Csongoron a Misszióban 25 éves hálaadó alkalom lesz, és erre azt mondtam, ott szeretnék lenni. Mert mióta kitört februárban a háború, azóta dolgozott bennem, hogyan lehetne Kárpátalján segíteni, az embereket bátorítani. Ezért ért erőteljesen, hogy lehet menni Csongorra, ahol a zsúfolásig megtelt templomban adhattunk hálát a Misszió 25 éve alatt különféle szenvedélybetegségekből megszabadultakért. Ott hirdették, hogy Beregszászon lesz majd okt. 31-én hálaadó nap a reformáció ünnepe. Ekkor úgy éreztem, olyan ez, mint egy lánc, ahol egyik szem fűződik a másik után. Közben vihettünk ajándékokat is, a hittanosoknak iskolai Bibliákat, az időseknek a gyengénlátóknak való nagy, négykötetes Újszövetséget, a Misszió munkatársaknak Károli-féle Bibliákat. Szóval ha egy szombat év zajlik, ahhoz a lelki alkalomak kapcsolódnak. Ezért is készülök dec-

ember első hetében hitmélyítő hétre Csongorra. 2-3 éve már egyébként voltam ott ilyen héten. Akkor, ott a vezető lelkész beszélt arról, milyen sokféle függőségből szabadultak meg emberek (ital, cigaretta, drog, internet, játék), és párszor a végére tette: és a kávéfüggőségből. Ezen nagyon elgondolkodtam: én vajon le tudnám-e tenni a reggeli két-három kávé? Mert ott figyeltem fel arra, hogy az a kérdés, mit teszek meg, mire vagyok képes érte. Bizony előfordult, hogy képes voltam reggel elautózni tizenöt percet egy benzinkútra kávéért, ha a szálláshelyen még nem nyitott ki a konyha...

A múlt héten voltál első alkalommal az ovisok között segítő.

Igen, Striflerné Esztertől jött a kérés a gyerekszolgálatra, mivel a kisebbik ikruk keresztapja vagyok, és majd ha Diniék, a keresztfamék csoportjában szükség lenne segítőre, nagyon szívesen mennék, és persze attól függetlenül is, ha a gyülekezetben levő gyerekek közt kell a segítség, akkor megyek.

Több keresztgyereked is van?

Van még egy 12 éves kislány és két lány, akik 18 és 28 évesek. A nagyobbik keresztl-

nyomnak most született a második gyerkőce.

Elég jó keresztszülő vagy?

Impulzus-keresztszülő vagyok. Nem tudnám megmondani, milyen vagyok. Azt hiszem, Dorca, a kisebb keresztlányom bizalommal van hozzám, mert nem az apját, hanem engem kért meg arra, hogy tanítsam meg

vezetni. A nagyobbik keresztlányom a szülei és a nagyanyja, az édesanyám után szerintem bizalommal volna irántam.

Mire készülsz még?

Karácsony és szilveszter közé szoktak sűrűsödni a nagy családi találkozások, a keresztyerkőkkel a találkozások. Most inkább arra

igyekszem fókuszálni, hogy a saját dolgaimat gyorsan le tudjam zárni, hogyha a családától, a barátoktól, a gyülekezettől kérés érkezik, tudjak segíteni, vagy ha idő adódna találkozásra, tudjunk találkozni.

BESZÉLGETŐTÁRS
BUDAI GABRIELLA

MISSZIÓS HÍREK

Greizer család itthoni programja

Egyik vanuatuai kollégánk szokott képeket feltenni a Facebookra azzal a megnevezéssel, hogy "A bibliafordító projektünk legutóbbi eseményei", amelyeken látszólag teljesen oda nem illő feladatokat láthatunk: kertészkednek, összevarrja valakinek az ujját, építkeznek stb. A mostani itthoni "szabadságunk" is egy ilyen időszak: a beszámolókon, személyes találkozókon kívül Zsófi csuklóját szeretnénk kezeltetni, amely augusztusban egy futás közben sérült meg, és Miki sérveit kell megoperáltatnunk. Isten gondoskodását látjuk ebben is, hogy az itthoni egészségügyi ellátó rendszerben van lehetőségünk ezekre a kezelésekre, és hogy egyre inkább úgy tűnik, hogy az Úr elrendezi a január végi - február eleji visszautazásunk előfeltételeit. Február 16-án kezdődik a kinti szervezetünk éves konferenciája, amelyre jó lenne visszaérnünk.

Mivel Noel és Málna szeptemberben elkezdték a 3. osztályt itt Budapesten, az iskolájuk kérte, hogy a tannai iskolából kérjünk egy igazolást arról, hogy őket visszafogadják a kinti intézménybe. Amikor beszéltünk a kinti igazgatóval (aki a falubeli családi vi-

szonyok szerint Zsófi "testvére"), azt kérte, hogy fogalmazzuk meg, hogy pontosan mit kell, hogy tartalmazzon ez a papír, amit ő majd aláír.

Hálások vagyunk Istennek a beszámolóért, és hogy sok helyen beszélhetünk az Ő munkájáról. Az itthoni pihenésért, felkészülésért is hálások vagyunk. Kérjük, imádkozzatok velünk azért, hogy Noel és Málna a hitükben megerősödve térhessenek vissza Vanuaturra, ahol eddigi életük nagy részét töltötték.

ÖLELÉssel: A GREIZER CSALÁD

Greizer Miklós és Zsófia december 11-én mindkét istentisztelet keretében beszámol Vanuaturon végzett szolgálatukról.

Tanítsuk az ovisokat!

Beszélgetés a VISz [Vasárnapi Iskolai Szövetség] szemináriumról Ságody Nórával

November utolsó szombatján a VISZ egyik munkatársa és egy önkéntese, egy keresztyén óvoda vezetője egész napos ovis szemináriumot tartott gyülekezetünkben. Ságody Nórát kérdeztem arról, milyen tapasztalatokkal, élményekkel gazdagodott.

Régóta vártam ezt az alkalmat, és örömteli volt számomra, hogy sokan el tudtak jönni. Aron is meg kellett vennem ezt az alkalmat, mert közbejött egy nagyszabású családi program, meg a kisfiám betegsége is, de én ezt a napot már régóta fenntartottam ennek a szemináriumnak, és ehhez ragaszkodni is akartam.

Hasznos volt számodra ez a nap?

Bár egyetlen nap túl rövid volt ahhoz, hogy az egyhetes, intenzív Óvodások Evangéliumi Tanítása tanfolyam teljes anyagát átvegyük, mégis azért kaphattunk némi betekintést abba, hogy mi mindent lehet tanulni a tanfolyamon. Én nem gondoltam, hogy így is át lehet adni bibliai igazságokat ovisoknak! Mindkét előadó nagyon nagy tapasztalattal bírt, tekintettel voltak arra, hogy mit tudunk ennyi idő alatt befogadni és folyamatosan ajánlották a segítségüket mindenben. Az elhangzottakat át is küldték e-mailben az alkalom után. A praktikus ötletek mellett sok fontos dolgot is megértettem.

Mondanál ezekre példát?

Mindamellet, hogy bibliai igazságokat ritmizáltunk, énekeltünk, tapsoltunk, báboztunk, eltáncoltunk, elsősorban valahogy a sorrend állt helyre bennem: Miért tanítjuk az ovisokat? Mit tanítsunk nekik? És csak ezek

után következik ez: Hogyan tanítsuk az ovisokat? Tőlem nem idegen a gyermekkori megtérés gondolata, az egyik gyermekem is gyermekkorában tért meg, én 11 évesen, egyik lányom 8 évesen lett az Úré, de most valahogy mellbe vágott az, hogy valóban, egy gyermek nemcsak hinni tud, de általa Isten meg tudja szólítani a család felnőtt tagjait is.

Aztán a misszióról is tanultam valami fontosat. Valaki vagy beáll a misszióba, vagy támogatja azt, vagy engedetlen Isten missziói parancsával szemben. Ezért az ovisokat is tanítani kell a misszióról. A misszió hozzátartozik a hívó élethez, az oviséhoz is. Kicsiben, de hozzátartozik.

Kiknek ajánlanál egy ilyen foglalkozást a mi gyülekezetünkben?

Először is, imádkozzunk, hogy legyen még ilyen alkalom akár itt, a mi gyülekezetünkben! Imádkozzunk, hogy fontos legyen gyülekezetünk tagjainak az ovisok tanítása! Mert akkora élmény megtanulni tanítani az ovisokat, hogy ez kihagyhatatlan szerintem mindenkinek, aki ovis korúakkal érintkezik!

Gyülekezetünkben nagyon sok a fiatal. Hála értük! Hozzájuk

sokkal jobban tudnak kapcsolódni a kicsik, ezért is jó lenne, ha ők is tudnának ilyenben részt venni minél többen. Imádságom, hogy tanuljuk tanítani a kicsinyeket, tanuljuk őket megszólítani személyesen is, mert át kell adnunk nekik Jézus meghívását.

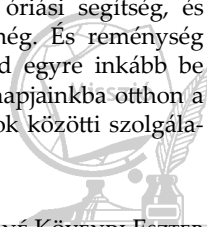
Hogyan látod a folytatást?

Én már várom, mikor írják ki a nyári tanfolyam időpontját, mert óriási segítség, és úgy érzem, ebből kell még. És reménység szerint a hallottakat majd egyre inkább be tudom építeni a mindennapjainkba otthon a gyerekeimmel és az ovisok közötti szolgálattal is.

Beszélgetőtárs:

VASÁRNAPI ISKOLAI SZÖVETSÉG
GYERMEK-EVANGÉLIZÁCIÓS KÖZÖSSÉG

Az irat- és hangmisszióból ajánljuk

Bibliaolvasó kalauz a 2023. évre

Annak érdekében, hogy naponta közös lelki táplálékunk legyen, mindenkinek ajánljuk, hogy a Kalauz szerint olvassa Isten ígését. A szerkesztők úgy állítják össze a napi igéket – egy ó- és egy újszövetségi szakaszt – hogy 3 év alatt a teljes Biblián végighalad segítségével az olvasó.

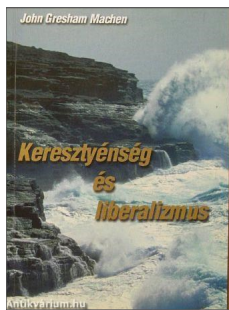
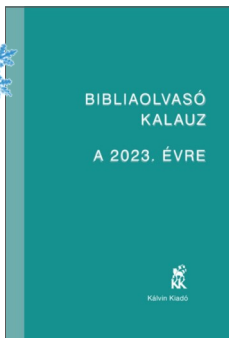
A kötetben a napi igéből kiemelt egy-egy gondolathoz rövid magyarázat is tartozik, valamint egy ének, külön feltüntetve a régi (RÉ-vel jelölt), és új (RÉ21-el jelölt) énekeskönyv szerinti számozását.

John Gresham Machen

Keresztyénség és liberalizmus

"A könyv apologetikai műként is felfogható, de mindenképpen fontos teológiai fogódzókat és támpontokat szolgáltat azoknak, akik tisztán szeretnék látni a konzervatív, biblikus keresztyénség és a liberalizmus közötti alapvető különbségeket. Machen pedig mindenben szókimondó. Igazi modern reformátor. Méltó ahhoz a teológiai örökséghez, amelyet egykor a Princeton Teológiai Szeminárium képviselt, majd később a Westminster Teológiai Szeminárium vitt tovább." (részlet a magyar nyelvű bevezetőből)

John Gresham Machen (1881-1937) presbiteriánus teológus neve nagy valószínűséggel

teljesen ismeretlen Magyarországon. Pedig ennek nem kellene így lennie. Hiszen annyira szükséges lenne ismernünk azokat, akik a „bizonyosságok mai fellegethez” (Zsid 12,1) tartoznak. Reméljük, hogy könyvének megjelenése ebben nyújt hathatós segítséget. Látni fogjuk, hogy J. G. Machen nem mindennapi módon teologizál. A könyv lenyűgöző és egyben meggyőző, mind a biblikusság és egyszerűség, mind a következetesség és alkalmazás szempontjából.

PRESBITERIÁNUS KIADÓ

Szikszai Béni Mivé formálhat Isten keze? - Ezékiel könyvének üzenete

A kötetben Szikszai Béni (1908-1985) Pest-szentlőrinc-erzsébetlepi református templomban, 1977-78-ban elmondott igehirdetéseinek szerkesztett kiadása olvasható.

"Isten azt akarja, hogy dicsősége rajtad keresztül áradjon a környezetedbe: hogy szentségét, újjáteremtő, megszentelő csodáját benned csodálják, és benned dicsőítsék Istent. Benced, a te szennyes, tisztátalan életedben kívánja megmutatni, hogy mivé tehet téged. Isten nem titokban akarja megszentelni magát benned. Imádkozz titkon, ajtódat behajtva, de élj mindenki szeme láttára, hogy lássák benned Isten újjáteremtő, dicsőséges, megrendítő szeretetét és térdre kényszerítő szentségét! Ha majd benned megszenteltetik Isten neve, akkor buzoghat fel ajkadon a kérés: Jöjjön el a Te országod! Engedd megtölteni üres, szennyes szívedet Isten dicsőségével, hogy eljöhessen körötted az Ő országa!"

KÁLVIN KIADÓ, 2022.

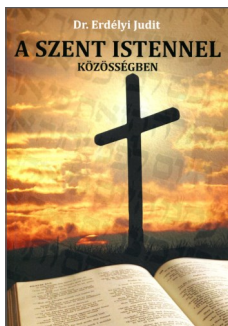

Az irat- és hangmisszióból ajánljuk

Dr. Erdélyi Judit A Szent Istennel Közösségben – Mózes 3. könyve

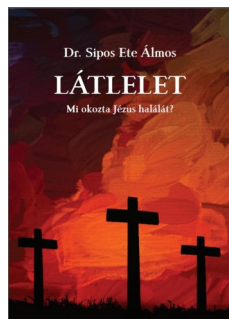
A Szentírást rendszeresen olvasó keresztényként tapasztaljuk, hogy néhány ószövetségi könyv a mindennapi, gyakorlati életünkől végtelenül távolinak tűnik. Ilyen Mózes 3. könyve is. Holott a különböző áldozati szertartások és a zsidó ünnepek kivétel nélkül Jézus Krisztus előképei és részletekbe menően mutatnak újszövetségi hitgyakorlatunkra is.

ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY

Sípos Ete Álmos Láttelelet

Kérdésünkre, hogy mi okozta Jézus halálát, a Szentírás sokféle választ ad... Létezik azonban egy olyan válasz is, amit kórbontani vizsgálat által lehetetlenség kimutatni, és minket éppen ez érdekel. A kötetben arra próbálunk választ lenni, hogy mi az, amit ezzel kapcsolatban Isten igéje mond, amit a Szentlelke feltár előttünk.

ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY

HIRDETÉSEK

Advent idején
dec. 11-én és 18-án
ismét kaphatók
lesznek
M. Kiss Katalin
igés kerámiái
a nagyteremben

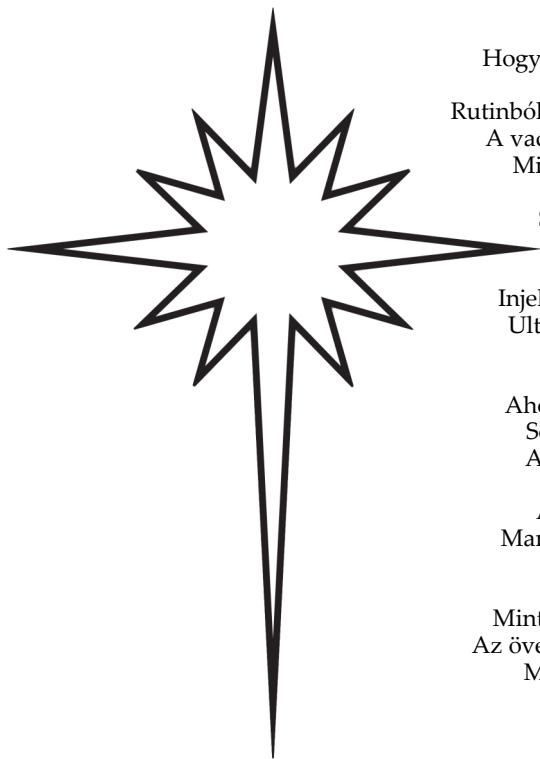
Református imahét
január 10-13. keddtől péntekig
minden este 18 órai kezdettel

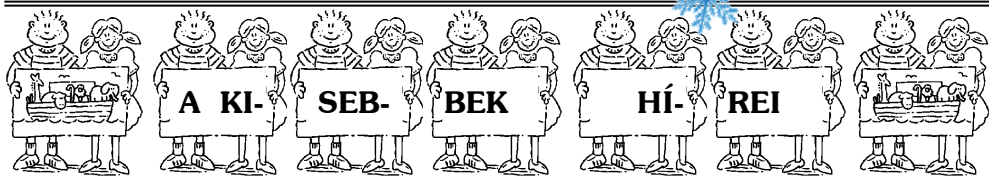

ÉRKEZÉS

Se lefoglalt szülőszoza,
 Se jól bearázott szülész-nőgyógyász,
 Még azt sem tudjuk, hogy ki vágta el
 A köldökzsinórt,
 Talán alkalmi bába, talán József,
 Hogy ebben is előképe legyen a mai apáknak,
 Vagy egy nő a kísérő családból,
 Rutinból, ugyanazzal a mozdulattal, ahogy máskor,
 A vacsorához használt késsel, ahogy máskor.
 Minden ugyanúgy, ahogy lenni szokott.
 Nem úgy, mint most:
 Steril szoba, szülőágy, zöld lepedő,
 Vizsgázott szak személyzet,
 Gondosan előkészített
 Injekciófecskendő, ampulla, szike és cérna,
 Ultrahangvizsgáló, ha kell műtő, nehogy
 A csecsemőhalál korán beüssön.
 Semmi kórházi óvintézkedés.
 Ahogy megosztó SMS sem, se kör-e-mail,
 Sem facebookra posztolt megérkezés.
 Az evangéliumot is csak évtizedekkel
 Később adta hírül a világsajtó,
 A prófécia pedig sokaknak prófécia
 Maradt, meghatározatlan időre elnapolva.
 Úgy jött, mintha
 Már sokszor eljött volna,
 Mintha csupán családlátogatásba jött volna,
 Az övéihez, aki éppen ezért nem vár protokollt.
 Mint aki épp csak benéz egy istállóba,
 Hogy munkájuk által
 Megismerje az embereket.
 Így. Nem úgy, mint,
 Ahogy ma Európában érkeznek a babák.
 Pedig ha ma születne,
 Ugyanúgy érvényes lenne visszamenőleg minden.
 Dávidra, Ábrahámra, még Ádámra is.
 És mégis.
 Ő maga nem csinált fölhajtást.
 Minden föltűnést került.
 Akkor és oda,
 Amikor és ahova kellett.
 Igaz, volt egy csillag,
 De csak a választottaknak.
 És volt evangéliumi angyaljelenség,
 Ami persze most is lenne, ha
 Mernénk, miként a pásztorkok,
 Otthagyni gazdasági potenciálunkat
 A tolvaj éjszakában –

Neszmélyi csendeshétvége 2022

youtu.be/GKma0lnsm2c

ADVENTI KÉZMŰVES

Sok szeretettel hívunk minden 1-6. osztályos gyermeket adventi kézműves délelőttünkre 2022. december 17-én, szombaton 9 és 12 óra között a gyülekezet régi nagytermébe.

Barátot, osztálytársat, testvért, nagymamát, szülőt hozhattok!
Adventi díszeket és karácsonyi ajándékokat készítünk.

Mindenkit várunk szeretettel!

Következő tervezett program: korcsolyázás jan 21. 10-13h. Továbbiak: twitter.com/pasakids

Ünnepi alkalmak

December:

11. v. 17.00 Adventi zenés áhítat
 16. p. 18.30 Ifikarácsony
 17. sz. 9.00 Ált. iskolások adventi kézműves
 18. v. 8.00 Istentisztelet (gy.m.)
 10.00 Családi Istentisztelet (gy.m., ovis)
 22. cs. 18.00 Istentisztelet
 24. sz. 16.00 Istentisztelet
 25. v. 8.30 Istentisztelet (úrv., gy.m., gy.i.)
 11.00 (úrv., gy.m., gy.i.)
 18.00 (úrv.)
 26. h. 10.00 Istentisztelet (úrv.)
 29. cs. 18.00 Istentisztelet
 31. sz. 16.00 és 18.00 Istentisztelet
 23.30 Éjféli úrvacsorai közösség

Január:

1. v. 10.00 Istentisztelet (gy.i.)
 18.00 Istentisztelet
 10-13. k-p. 18.00 református imahét

úrv.=úrvacsora, gy.i.=gyermek istentisztelet (1-6.oszt.)
 gy.m.=gyermekmegőrzés, ovis=ovis istentisztelet

Köszönjük

- hogy az Ige testté lett,
- Urunk egész éven át tartó oltalmát országunk, gyülekezetünk és életünk felett,
- hogy nem kell már korlátozni összejövetelünket a járvány miatt,
- hogy fűtött, tiszta, békés körülmények közt tarthatjuk az istentiszteleteket, bibliaórákat,
- hogy megtarthattuk csendesheteinket, csendesnapjainkat.

Kérjük

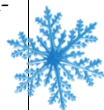

- Urunk, hogy vess véget a gyűlöletnek, és fékezd meg a szomszédunkban dülő háborút,
- különösen vedd körül szeretetteddel azokat, akik egyedül, vagy betegágyon töltik a karácsonyt,
- hogy a jövő esztendőben is rendeld ki lelki testi táplálékunkat,
- a gyülekezet szükségleteire is Tőled kérjük az anyagi javakat,
- kérünk azokért a családokért és gyülekezetekért, akiknek erejükön felüli terhet jelent a megnövekedett energiaköltség.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet	vasárnap 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ (online közvetítés) csütörtök 18 ⁰⁰ óra (online közvetítés)
Úrvacsora	a hónap utolsó vasárnapján
Bibliaórák	női: kedd 10 ⁰⁰ és 18 ⁰⁰ ; férfi: kedd 18 ⁰⁰ ; családos: 3 csop. váltakozva – szo. 17 ⁰⁰ ; házaspáros: 3 csoportban kéthetente szerda 17 ³⁰ , 18 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰ Ifjúsági órák: vas 17 ⁰⁰ , pé 18 ⁰⁰ fiatal felnőtt: vas 17 ⁰⁰ , kedd 18 ³⁰ , sze, pé 18 ⁰⁰ kéthetente sze 18 ³⁰ , kéthetente szo 17 ⁰⁰
Imaközösség	vas 7 ³⁰ és 9 ³⁰ csütörtök 17 ⁰⁰
Kóruspróba	csütörtök 19 ⁰⁰ - 20 ³⁰
Gyermek alkalmak	Gyermekistentisztelet: vas. 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16 ³⁰
Gyermekmegőrzés	a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt
Idős otthon	Alkalmaink szünetelnek

**Áldás,
békesség!**

A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
 1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019
www.refpasaret.hu Lelkészi hivatal: K/de, Cs/du